

Szilikátolvadék-zárvány vizsgálatok plagioklász fenokristályokban a Zalai-medence paleogén dácitjából

Havancsák Izabella, V. évf., ELTE TTK

Témavezető:

Szabó Csaba, Ph.D.

ELTE TTK Közöttani és Geokémiai Tsz.
Litoszféra Fluidum Kutató Labor

Bali Enikő, Ph.D. Bayerisches Geoinstitut

Guzmics Tibor doktorandusz hallgató

ELTE TTK Közöttani és Geokémiai Tsz.
Litoszféra Fluidum Kutató Labor

A szilikátolvadék-zárvány kutatás a geokémia egyik leginkább fejlődő ága, mert ezekből a zárványokból nyerjük a legpontosabb képet a kristályosodó magma eredeti összetételéről, fizikai paramétereiről. Jelen munkában felhasználom az olvadékzárványok tanulmányozásából származó kémiai összetételre és fizikai paraméterekre vonatkozó ismeretet, hogy rekonstruálni lehessen a Zalai-medence egy paleogén korú dácitos összetételű magmájának összetételbeli változását a kristályosodás.

A vastag effúzív és explózív andezites-dácitos vulkáni termékek a Zalai medence északi részén, a Bak-Novai árok területén fordulnak elő, ahol az eocén korú Padragi Márgával fogazódnak össze. A vizsgált kőzetben a plagioklász fenokristályban jelennek meg a primer szilikátolvadék-zárványok véletlenszerűen és zónákhoz kapcsolódóan.

A szilikátolvadék-zárványok kőzetüvege SiO_2 és K_2O gazdag és Al_2O_3 , CaO , MgO , FeO szegény. Ez a kémiai összetétel nagyon különbözik a dácit teljeskőzet-összetételétől, ami SiO_2 -ben és K_2O -ban szegényebb, míg a többi főelemben gazdagabb, ez arra utal, hogy a zárvány bezáródását követően jelentős mennyiségű plagioklász kristályosodhatott az olvadékból a zárvány falára.

Ez a munka a Papp Simon Alapítvány támogatásával készült.